

La Beira

núm. 22 • any 2026

Fundació
La Immaculada
FENT FAMÍLIA

Edita

Residència La Immaculada
Sant Jordi, 2
T. 93 544 52 28
08100 Mollet de Vallès
fundacio@fcapimmaculada.cat

Redacció

Sònia Abad i Anna Duran

Treball de camp

Usuaris, residents, familiars, treballadors,
Direcció i Patronat de la Residència.

Disseny i maquetació

Txell Castells
hola@txell-disseny.com
T. 617 65 08 43

Imprimeix

Minerva Mollet
minerva@minervamollet.net
T. 93 593 36 09

Dipòsit Legal: B-26867-2009

3 Editorial

Rosa Prat, Direcció

Activitats

- 4** Aniversari 47
- 6** Sant Joan
- 7** Estimulem la ment
- 8** Taller de costura
- 10** Viatgem pel món
- 12** Festa Major
- 14** Bingo familiar
- 18** Decoració
- 20** Sortida Can Sala
- 22** Castanyada
- 23** Concurs de moniatos
- 24** La Fira
- 26** Nadal
- 28** Calendari 2026
- 30** Misses
- 32** Estiu
- 34** Caprgrossa
- 35** Mengem la Mona!
- 36** Taller de Català
- 38** Carnaval
- 40** Visites
- 42** Sant Jordi
- 45** Celebrem cada any
- 46** Intervencions assistides amb gossos
- 48** Sant Ponç

Col·laboracions

- 50** La meva experiència a la Residència La Immaculada
Les pràctiques d'una segona visió
- 51** La meva experiència de pràctiques a la Residència
La Immaculada
- 52** Nou Centre de Dia
- 53** Donacions
- 54** Qui som, què fem
Descripció del Centre: Rosa Prat (Directora)
- 55** Necrològiques

Editorial

Rosa Prat
Direcció

Benvolgudes famílies, residents, professionals, patronat, col·laboradors i amics de la Residència La Immaculada,

Us presentem amb molta il·lusió i estima una nova edició de la nostra revista anual, un espai que recull alguns dels moments més significatius que hem compartit al llarg d'aquest any a la Residència La Immaculada.

Cada pàgina d'aquesta revista és un reflex de la vida que omple el nostre centre cada dia: les activitats, les celebracions, els somriures, els reptes superats i, sobretot, els vincles humans que fan que aquest lloc sigui molt més que una residència. Treballem amb la voluntat d'oferir una atenció integral, propera i respectuosa, sempre centrada en la persona i en el seu benestar.

Tot això és possible gràcies a la dedicació i al compromís de l'equip de professionals que, amb vocació i sensibilitat, acompanyen cada resident i usuari en el seu dia a dia. Ho fem en estreta col·laboració amb les famílies, perquè estem convençuts que la confiança, la transparència i el treball conjunt són essencials per oferir la millor atenció possible.

Els valors que ens defineixen —el treball en equip, la professionalitat, la transparència, la innovació, el respecte, l'empatia, la proximitat, la tolerància i l'acollida— són la base de tot allò que fem i la guia que orienta cada decisió i gest diari.

Aquest any hem fet un pas endavant important amb l'ampliació del Centre de Dia i l'obertura d'un nou espai a la tercera planta. Aquesta millora ens permet continuar creixent adaptant-nos a les necessitats de les persones i les famílies del nostre entorn, mantenint sempre la qualitat i la calidesa que volem oferir.

Al llarg de l'any hem compartit molts moments especials: celebracions, activitats, projectes i també instants de record i emoció.

Més enllà d'aquests actes i dels projectes, el que realment dona sentit a la nostra tasca és el sentiment de pertinença que compartim. A La Immaculada creiem que som una gran família, formada per residents, usuaris, famílies, professionals i amics del centre, units per l'afecte, el respecte i el desig de fer sentir cada persona com a casa.

Finalment donar les gràcies per la confiança que dispositeu en nosaltres i per formar part d'aquest projecte humà tan especial.

Amb tot el meu afecte,

Treball de Julia Murciano

Celebrem 47 anys!!

Marta Vidal Negre
Fisioterapeuta

Com venint fent cada any, el dia 7 de Juny vam celebrar el 47è aniversari de la nostra Residència. Sempre ben acompanyats dels residents i usuaris, amb les seves famílies, i dels treballadors. El dia ens va acompanyar i el jardí va ser un lloc molt agradable on menjar alguna cosa, parlar i compartir bons moments, entre tots nosaltres.

El grup de costura va posar una paradeta on van mostrar totes les coses que havien estat fent, coixins, fundes, bosses.

Cada any es prepara alguna sorpresa per les famílies i aquest any va ser una exposició de fotos familiars que va agrada molt a tothom.

Cal destacar l'homenatge que es va fer a un dels nostres patrons més estimats, el Sr. Andreu Piñero, que tants anys va estar ajudant i col·laborant en moltes tasques, per tal d'ajudar i fer créixer aquesta Residència. Ara fa un temps que viu amb nosaltres, per motius de salut. Se li va obsequiar amb un àlbum amb un recull de fotos de tota la seva trajectòria.

Va ser un dia de celebracions i trobades, per gaudir i gaudir amb tothom.

"Va ser un dia molt emocionant, em va agradar molt l'àlbum que em van regalar. Me'n recordo de tot d'aquell dia, va ser molt maco. Em vaig sentir molt integrat." (Andreu Piñero)

Sant Joan

Entre fuegos artificiales y sonrisas

M^aÁngeles Corrales
Gerocultora

Cada año, en la residencia La Immaculada celebramos San Juan. Unos días antes ya empezamos a hablar del tema y recordar costumbres y tradiciones que la gente hace y hacía por esas fechas. Cuando ya es San Juan, nos reunimos, comemos varias clases de cocas, tomamos refrescos...y nos divertimos encendiendo bengalas, viendo a niños y residentes junto con las chicas de la residencia de la residencia tirando petardos; mientras vamos recordando nuestros momentos de juventud al ritmo de la música, que suele ponernos DJ Pedro.

Suele ser un evento que gusta mucho y al acabar el día todos vamos a dormir con una sonrisa en la cara.

Estimulem la ment

Sònia Abad
Educatrice Social

El pas del temps no només passa factura a nivell físic, sinó també a nivell mental. Per això, a la Immaculada no només fem activitats que impliquen tasques físiques sinó que també hi ha moments per estimular la ment.

L'estimulació cognitiva fa referència a exercicis, jocs, activitats...tot allò que ajuda a millorar i/o mantenir les funcions mentals (memòria, atenció, llenguatge...).

Així doncs, al nostre centre els residents i avis realitzen sovint algunes tasques de càlcul i també fan ús de cert material més de caire sensorial per poder treballar la ment en aquells casos en el deteriorament cognitiu és més avançat.

Es duuen a terme tallers de memòria, tallers musicals, jocs de taula...que impliquen també un treball mental important per poder seguir emfortint les seves capacitats cognitives.

Taller de costura

Paradetes

Paqui López, Roser Fuentes, Vanesa Ramos, María Esquirol
Voluntàries del Taller de costura "Enfila'm l'agulla"

Qué bonito nombre para lo que representa esas piezas hechas con tanta dedicación y amor, por nuestras yayetas, con sus manos cosiendo, telas, botones...recordando como lo hacían cuando éramos más jóvenes!

L'Hereu Salvà

Nacido en Sant Andreu (Barcelona) el 31/07/1945. A la edad de 3 años, se traslada con sus padres y hermanos a Sant Fost de Campsentelles. Allí transcurre toda su infancia y adolescencia hasta los 21 años. A los 14 años entra a trabajar en Derbi, donde aprende el oficio de mecánico, que ha sido su profesión hasta su marcha al servicio militar destinado en La Legión durante 24 meses. A su vuelta del servicio militar se incorpora de nuevo como mecánico en diferentes empresas. Conoce a Engracia en el año 1962 y dos años después empiezan la relación que dura 5 años hasta el año 1969, en el cual, se casan en la iglesia de Sant Fost y fruto de éste matrimonio, nacen sus dos hijos (Mario 1970 / Carlos 1971).

En 1972, marcha a Francia, con su esposa y sus dos hijos para conocer una parte de su familia materna. Le ofrecen quedarse a vivir y trabajar en la empresa familiar como mecánico hasta 1979 que deciden volver todos de nuevo a España, concretamente a Mollet del Vallés. A partir de ese momento dedicó el resto de su vida laboral a la carpintería y montaje, construcción y reformas, matricería y mecánica industrial.

Hasta la llegada de su enfermedad Antonio ha sido una persona muy activa, con una mente privilegiada con todo lo que hacía. Alegre, risueño, positivo y amante de los animales, del campo y muy aficionado a recorrer los montes en busca de setas y espárragos. Los pájaros de canto formaron parte de sus hobbies. Su ilusión siempre fue tener una casa en el campo y en el año 1980 inició junto con su familia las obras en Riells i Viabrea (Gerona) las cuales duraron hasta el año 1992. Terminadas las obras, esta se convirtió en la residencia familiar.

En el 2018 es detectada la enfermedad de Alzheimer por los médicos. Aunque fue detectada en el 2016 por su esposa, aunque su doctora negaba la existencia de la enfermedad. Los tests que le hacían estaban perfectos pero su esposa no se conformó y solicitó visita con un neurólogo privado, el cual le realizó diferentes pruebas y le dieron el diagnóstico que desgraciadamente padece.

Han sido años muy duros viendo día a día su deterioro. Se ha intentado buscar diferentes especialistas para todo tipo de tratamientos como en la Fundación ACE (Barcelona) pero nada ha funcionado. Actualmente desde abril del 2025 está como residente en la Residencia Inmaculada de Mollet del Vallés.

A groso modo, esta es su historia muy resumida.

Engracia Hurtado, esposa de Antonio Gómez

Treball de Vicenta Alonso

Viatgem pel món

Silvia Camargo
Treballadora Social

Aquest estiu, a la Residència Immaculada, ens hem endinsat en un viatge molt especial. Hem fet les maletes i, sense sortir del centre, hem visitat diferents països del món, coneixent les seves cultures, costums i maneres de viure.

Al llarg de les setmanes, hem fet parada a llocs tan diversos i exòtics com Mèxic, la Xina i Rússia i més propers com Itàlia o Espanya. A cada destinació ens hi hem apropat a través de la música, les danses, les tradicions, els paisatges i, fins i tot, el menjar. Un dia a la setmana, el menú s'ha adaptat per oferir plats típics del país escollit,

Hem conegut Espanya visitant tots els pobles on els nostres residents van néixer i aquesta experiència ha estat molt enriquidora, ja que molts d'ells explicaven anècdotes de la seva infància i Joventut viscuda al poble.

I, com no podria ser d'una altra manera, hem tancat el cicle de viatges fent una petita festa al jardí on els nostres usuaris i usuàries s'han fet fotografies, portant els complements i decoracions que havien elaborat als tallers previs.

Estem disposats a viatjar més, ja que el món és molt gran i ens queda molt per descobrir!

Estem de Festa Major!

Sònia Abad
Educadora social

A l'agost, arriba la Festa Major de Mollet. Nosaltres cada any ens unim a la "lluïta" entre Morats i Torrats com excusa per celebrar i passar una bona estona.

Així doncs, un any més, ens vam posar uns els mocadors morats i els altres els torrats i vam passar uns dies ben divertits fent jocs, proves i diferents aventures per moure'ns una mica, que sempre va bé.

A més, vam tenir la sort de que ens van visitar els Castellers de Mollet per delitar-nos amb una actuació al nostre pati i el grup de batucada que ens van fer ballar al ritme dels timbals.

Guardem els mocadors i les ganes per l'any que ve, que de ben segur que serà igual o millor!

Bingo familiar

Aquí han cantat bingo!

Anna Duran
Psicòloga

Al llarg de l'any, a la nostra Residència duem a terme moltes activitats pensades per estimular, entretenir i afavorir el benestar emocional i social de les persones residents i usuaries. Entre totes elles, n'hi ha una que s'ha convertit en una de les més esperades i estimades: el bingo.

El bingo és molt més que un joc d'atzar. És una activitat que ens permet treballar l'atenció, la memòria, el càlcul mental i la concentració, però sobretot és una excusa perfecta per compartir una estona agradable, riure i sentir-nos part d'un grup.

Un bingo cada divendres

Cada divendres, la Residència s'omple d'energia i joventut gràcies a la visita dels nois i noies de l'institut, que venen a col·laborar amb nosaltres en l'organització del bingo. Aquesta trobada intergeneracional crea un ambient molt especial: els residents esperen amb il·lusió l'arribada dels joves, i aquests aprenen de l'experiència, la paciència i la saviesa de la gent gran.

Els estudiants canten els números, reparteixen els cartrons i comparteixen converses i somriures amb els residents, fent que el bingo esdevingui una activitat dinàmica, propera i plena de complicitat.

Un bingo per compartir amb les famílies

A més del bingo setmanal, un cop a l'any celebrem un bingo molt especial amb la participació de les famílies. Aquesta jornada és una ocasió única per reunir residents, familiars i professionals en un mateix espai, reforçant els vincles afectius i creant records compartits.

Aquest bingo anual es viu com una petita festa: rialles, emoció, complicitat i molta participació, demostrant que les activitats lúdiques també poden ser una eina potent de cohesió i benestar emocional.

Una activitat amb valor terapèutic i social

El bingo, en els seus diferents formats, ens recorda que les activitats més senzilles poden tenir un gran impacte. No només estimulen les capacitats cognitives, sinó que afavoreixen la socialització, la motivació i el sentiment de pertinença.

Per tot això, el bingo continuarà sent una de les activitats destacades del nostre calendari anual, adaptant-se a les necessitats dels residents i mantenint sempre l'objectiu principal: gaudir junts del moment present.

Col·laboració amb alumnes del IES Gallecs al Bingo

Tot guarnit per l'ocasió

Sònia Abad
Educadora Social

Moltes de les activitats setmanals del nostre centre es centren en la realització de tasques manuals, creatives, artístiques...

Això ajuda als residents i usuaris a mantenir i millorar les seves capacitats manuals i a estimular la seva creativitat. A més, els ajuda a situar-se a nivell temporal atès que moltes d'elles vinculades a una festivitat o època de l'any.

Sovint aquestes van destinades a la decoració del centre ja que és una forma de trobar sentit a la seva tasca i el fet de veure com llueixin que se'n sentin orgullosos.

La vida de Asunción

Asunción nació en el año 1943 en Hellín, hija de Emilia y Gerónimo, la tercera de cuatro hermanos. Llegó a Cataluña con 14 años, y a los 21 años, conoció al amor de su vida, Paco. A los 10 meses se casaron y tuvieron a sus 3 hijas: Alicia, Gemma y Cristina.

Vivieron felices hasta los 52 años, que se quedó viuda. Más tarde, fueron llegando sus 4 nietos: David, Noelia, Abel y Aroa, la más pequeña.

Siempre nos ha cuidado muy bien y ahora, por culpa de su enfermedad la cuidamos nosotros a ella. Te queremos.

Gemma, Cristina, Aroa y Noelia,
filles i netes d'Asunción Tomás

Treball de Carme salinas

La nostra mare

La Carmen es la tercera de 5 hijos que tuvo su madre Lourdes, ella nació en Mollet del Valles, y aquí ha vivido siempre.

De jovencita le gustaba mucho disfrazarse e ir a los bailes, estuvo trabajando durante unos años en los telares de can Fábregas , después conoció al que sería su marido durante muchos años el Manuel Rey y con él que tendría 2 hijas y 1 hijo, cuando nació el pequeño dejó de trabajar y se dedicó a ser una buena ama de casa , le gustaba mucho leer y se dedicó después a representar obras de teatro con el grupo de la sala Fivaller en diferentes sitios , también cantaba con Manuel en la coral de Mollet , después Manuel junto con otras compañeros formaron un grupo de habaneras y la Carmen siempre los acompañaba , también le ha gustado ayudar en la iglesia fue voluntaria y ayudaba en las cenas que se hacían con las charlas , tuvieron cuatro nietos .

Entonces en mayo del 2022 Manuel falleció y la Carmen empezó a no encontrarse bien, ahora vive en la Residencia La Inmaculada donde está muy bien cuidada y ella se siente contenta de estar en ella .

Carmen y Núria, hijas de Carmen Salinas

Sortida a la Granja de Can Salas

Roger Torres González
Net de María Dolores Ordoñez

Com vam gaudir a la granja de Can Sales! Va ser increïble!

Les instal·lacions eren molt bones i el personal molt amigable. Vam poder veure molts tipus d'animals i a sobre alguns els vam poder tocar.

Va haver-hi gallines amb uns pentinats molt estranys però molt bonics. De fet, quasi ningú havia vist aquell animal abans. També vam gaudir de veure la raça de poni i cavall més gran del món. Eren preciosos!

Més tard, vam agafar amb les nostres mans uns conills i uns aneguets molt petits. Després, vam veure les cabretes on vam poder donar-los menjar i fins i tot tocar-les, però com eren molt petites s'estressaven i vam haver de deixar-les bastant ràpid. A tots els residents se'ls veia amb molt entusiasme per les diferents espècies que vam poder observar.

A continuació, vam observar més ànecs, ovelles i més cavalls. Quan vam acabar, vam anar a menjar. Hi havia canelons, botifarra amb patates i de postres iogurt i gelat. Tot estava bastant bo i després ens vam quedar una estona descansant per després continuar amb la visita.

A tots semblava que els hagués agradat molt el menjar i per últim, vam anar a veure els emús, els ases i el que més va sorprendre: les alpaques, eren dos i molt boniques. Tenien un tacte súper suau i vam estar molta estona observant-les.

Fins aquí la nostra visita a aquesta granja meravellosa. Espero tornar a gaudir d'una experiència com aquesta al costat de la meva àvia i amb totes les persones que han format part d'aquesta aventura. Això va ser el més especial de tot, així com la il·lusió que es veia en el rostre de tots els que hi érem allà. Gràcies a la Residència Immaculada i a la granja de Can Sala per aquest dia que jo personalment no oblidaré mai.

La castanyada a la Residència La Immaculada

Judith Carrasco
Estudiant en practiques

El passat divendres 31 d'octubre, a la Residència La Immaculada de Mollet vam celebrar la Castanyada amb una festa plena d'alegria i bon ambient. Vam tenir música amb DJ, i tothom — residents, professionals i estudiants en pràctiques — vam ballar tots plegats passant un matí divertit.

A més, vam aprofitar per celebrar l'aniversari de la Carme Salines, que va fer 88 anys! Va ser un moment molt especial, envoltat de felicitacions i somriures per part dels residents i treballadors del centre.

Tot l'equip de professionals, juntament amb nosaltres, les estudiants de pràctiques, vam col·laborar perquè no hi faltés cap detall. Va ser molt bonic veure com tots els usuaris es juntaven entre ells gaudint de balls i veure'ls feliços.

Poder viure aquest moment va ser una experiència única i més tindre l'oportunitat de poder experimentar un moment tan bonic com aquest on tothom s'ho va passar tan bé. Moments així omplen la Residència de vida i d'il·lusió.

Per a mi, com estudiant en pràctiques, poder viure aquest moment ha estat una experiència única. Estic aprenent molt dels residents, no només sobre la feina que es fa en una residència, sinó també sobre la importància d'estar a prop de les persones, escoltar-les i compartir bons moments. Participar en activitats com aquestes m'ha ajudat a veure com amb petites coses, es poden fer dies molt especials.

Concurs de moniatos

Sònia Abad
Educadora social

Com cada any per l'època de la castanyada, ens agrada fer el nostre conegut "Concurs de moniatos". Cada planta i centre de dia, disfressa un moniato conjuntament de la manera més original i divertida possible.

És un concurs obert, en el qual els familiar també hi poden participar. Així doncs, la competència és molta. El nivell cada any és més alt i és que els moniatos que es van presentar aquest any eren dignes de foto!

Hi vam tenir una gran varietat, des d'una graciosa ovelleta fins a un cactus, passant per una sirena o un gall d'indi amb un plumatge espectacular.

Les votacions per triar al guanyador van estar ben renyides però finalment, l'ovelleta es va emportar el primer premi, seguida del gall d'indi i un altre ocell ben exòtic.

Una vida d'esforç i compromís

Pau Gil Martín va néixer el 3 de juliol de 1954 a Adanero, a la província d'Àvila. Fill d'Eugenia i Pablo, amb només tres anys es va traslladar a Martorelles i, poc després, es van establir a Mollet del Vallès, ciutat on ha viscut tota la vida.

Als 14 anys va començar a treballar mentre estudiava el Batxillerat, i va demostrar des de molt jove una gran capacitat d'esforç, disciplina i sentit de la responsabilitat. Fins a l'últim sou que va cobrar vivint a casa dels pares el va lliurar a la seva mare, com a mostra de compromís i suport a la seva família.

El 29 d'octubre del 1977 es va casar amb Rosa Galí. El 1978 va néixer el seu fill Nacho i el 1981 la seva filla Cristina. Mentre Nacho encara era molt petit, Pau va acabar la carrera de Dret i va arribar a fundar un bufet amb altres companys. Tot i això, la seva gran trajectòria professional va estar lligada a Caixa Sabadell.

Va entrar a Caixa Sabadell sent molt jove i allà va desenvolupar pràcticament tota la vida laboral. Gràcies a la seva constància, capacitat de treball i ment àgil, va anar assumint cada cop més responsabilitats fins arribar a ocupar un càrrec directiu. La seva dedicació va ser sempre absoluta; entenien la feina com una vocació i un compromís diari.

Després de la seva prejubilació als 57 anys, lluny de quedar-se quiet, va continuar actiu i compromès amb el seu entorn. Va participar com a voluntari a Ràdio Mollet, va col·laborar al Consell del Poble i també va impartir classes d'economia, compartint els seus coneixements i experiència amb els altres. Sempre inquiet i participatiu, la feina sempre va ser una part fonamental de la seva identitat i de la manera d'entendre la vida.

Treball de Lourdes Ripollés

Cristina Gil, filla de Pau Gil

La Fira

Verónica Muñoz
Gerocultora

Cada any intentem recrear la festa major del poble i així que puguin continuar gaudint-ne. Aquest any, com a novetat, hem inclòs “La Fira”, que és una cosa molt típica d'aquests dies, així com les colles, el ball amb l'orquestra, entre altres...

Hem decorat el pati amb mini parades de jocs i tómbola amb uns cartells molt descriptius, unes targetes en les quals s'havien d'anar marcant els jocs que feien. Teníem per pescar ànecs, disparar a les llaunes, punxar globus amb un dard... entre altres, i a la tómbola tothom tenia premi! Va ser molt divertit!

Al final, la feina que hi ha darrere val la pena quan els veus gaudir. Ens vam quedar amb ganes de més amb el bé que ens ho havíem passat... i la fira va tornar! Això sí, amb un aspecte més deteriorat ja que tornava per Halloween i els jocs anaven al ritme dels zombis. Un toc sinistre però molt divertit alhora.

És un dia en què ens ajuntem residents, treballadors i algun familiar nostre i participem en el Halloween que organitza la colla Morada. Aquesta vegada teníem fins i tot un bar malèfic amb unes bruixes encantadores. És divertit, amb una barreja de tradicions de sempre amb les actuals. La fira... tornarà!

Nadal

Una època plena de celebracions

Sònia Abad
Educadora social

Quan s'apropa el mes de desembre, s'apropen una temporada de festes a totes les cases i casa nostra, ens apuntem a totes.

El desembre a la Immaculada és Nadal, és festa, és família, és àpats ben bons, és gaudir...

Comencem fent una postal de Nadal conjunta per fer treballar la nostra creativitat i per tenir un record d'aquesta època una any més. La d'enguany, va ser una postal molt original feta amb ninots de fusta que representaven el naixement de Jesús. A més, no només ens vam quedar aquí, sinó que com els nostres avis són uns artistes, van fer el nostre propi pessebre amb figuretes de fusta i material natural. El vam col·locar a l'entrada del centre i va quedar preciós!

A més, algunes noies del centre Til·lers van venir a visitar-nos per entregar als nostres residents i usuaris postals de Nadals fetes per elles i els seus companys, un bonic gest.

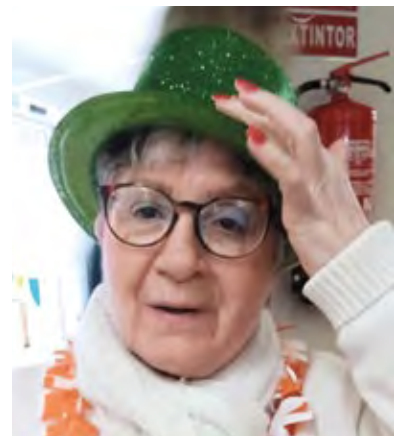
Com també és tradició, els plats plens de menjar deliciós no poden faltar! Així que per Nadal, per Sant Esteve, per la nit de Nadal, per Cap d'Any...els dinar i sopars especials hi van ser també presents.

A més, com també repetim cada any, vam fer una festa amb música i amb les nostres pròpies campanades menjant també el tradicional raïm.

No tot va acabar al desembre, al gener ens van visitar novament els patges reials de l'Esplai Xivarri que van portar un detall per cadascun dels nostres residents.

Una època de no parar de celebrar i esperem poder-ho repetir per molts anys més!

Visita patges dels Reigs Mags de l'Esplai Xivarri

Calendari 2026

Sònia Abad
Educadora social

Cada any fem un calendari de la Residència on hi apareixen tots aquells residents i usuaris que hi volen sortir.

En altres paraules, ens ho passem d'allò més bé fent-nos sessions de fotos junts i a més el resultat és un calendari original i ben maco!

Pel del 2026, vam decidir que a cada mes hi apareixerien 9 finestretes i hi hauria algú en cadascuna d'elles en alguna postura divertida o fent quelcom relacionat amb aquell mes.

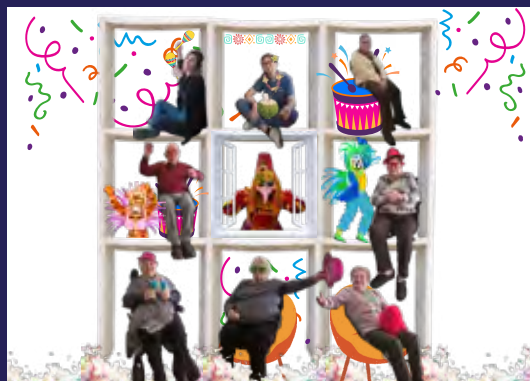
Ara tocarà pensar el de l'any que ve però de ben segur que ens ho passarem igual o millor fent-lo, que per nosaltres és el més important.

Gener

Febrer

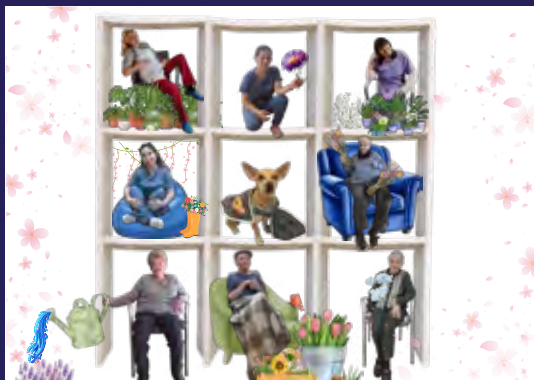
Març

Abril

Maig

Juny

Juliol

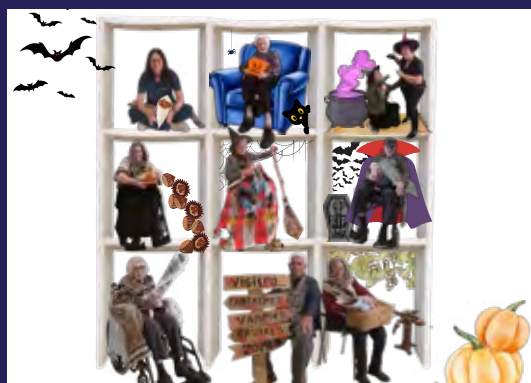
Agost

Setembre

Octubre

Novembre

Desembre

Misses

Rosa Prat
Directora

La Residència La Immaculada celebrem l'eucaristia, amb Mn. Manel, aquests moments, són molt més que una celebració religiosa: són un espai de trobada, de recolliment i de consol. Un cop al mes, els residents que ho desitgen es reuneixen per participar en l'Eucaristia, compartir pregàries i mantenir viva una part important de la seva història i de la seva fe.

Per a moltes persones grans, la missa representa un moment profundament significatiu. Els records de la joventut, les tradicions viscudes en família i la confiança en Déu es fan presents en cada cant, en cada lectura i en cada paraula d'esperança. És també una oportunitat per sentir-se acompanyats i connectats amb la comunitat.

L'ambient que es crea durant la celebració és serè i emotiu. Alguns residents segueixen atentament les lectures, d'altres canten amb entusiasme, i molts troben en aquest moment una font de pau interior.

A més de les celebracions habituals, a la nostra Residència vivim cada any una missa molt especial i emotiva en record dels residents que ens han deixat durant l'últim any.

Aquest acte és un moment de recolliment i de memòria compartida. Residents, familiars, professionals i amics ens reunim per homenatjar aquelles persones que han format part de la nostra comunitat i que han deixat una empremta inesborrable en el dia a dia de la Residència.

Durant la celebració, recordem cadascun dels residents difunts amb respecte i estima. És també una ocasió per acompanyar les famílies i compartir amb elles l'afecte i el reconeixement de tota la comunitat.

Aquesta missa ens ajuda a expressar gratitud per les experiències viscudes al costat d'aquestes persones, així com a trobar consol i esperança. En un ambient íntim i serè, reafirmem que cada resident ha estat una part important de la nostra història i que continuarà ocupant un lloc especial en la nostra memòria i en els nostres cors.

La historia de Teresa

Nací un 12 de noviembre de 1946 en un pueblecito llamado Puebla de Guzmán en Huelva. Mis Padres se llamaban Manuel y Teresa, y tuvieron 3 hijas: Juana, dos mellizas, Peña y Teresa (que soy yo). Mi madre falleció en nuestro parto.

A raíz de la pérdida de mi madre, mi hermana Peña se fue a vivir con un matrimonio del pueblo que la recogió y crió ya que no tenían más hijos. A mi me recogió y crió un hermano de mi madre, Manuel que ejerció de Padre y su mujer Esperanza. Estos ya tenían 2 hijos: Pepe y Juan. Yo tenía 2 años cuando se me llevaron.

Mi padre biológico se quedó con la mayor, que para aquel entonces tenía 6 o 7 años. Yo nunca volví a tener contacto con él. A los dos años de estar con el tuvieron otro hijo, Francisco.

Tuve una buena infancia con Esperanza y Manuel y mis tres hermanos. ¡¡Era la niña bonita!! Pude ir al colegio, aunque algunos días iba a ayudar a mi padre al campo.

Recuerdo el día de mi comunión como un día muy feliz, me compraron un traje de dos piezas, zapatos, un bolsito blanco. Llevaba el pelo con tirabuzones hechos por mi madre con una caña. Mi padre trabajaba la tierra en la Huerta y en la mina de carpintero algunos días.

Mi madre servía a los principales del pueblo. Con 17 años me vine a Barcelona a servir. Tenía a mi hermano Pepe casado en Barcelona y el me trajo. Estuve 2 o 3 meses sirviendo en Barcelona en la plaza de Lesseps, me trataron muy bien. Me fui de allí porque vino mi madre con mi hermano Francisco a trabajar con el Pepe.

En verano una prima mía, Juana, vivía en Blanes, me comentó que por qué no iba a trabajar a los hoteles. Mi madre y yo empezamos a trabajar en el Hotel Miramar seis meses, de camarera y nos pagaban muy bien. Trabajé también en la fábrica INDO, allí se hacían gafas, pero me fui al año por salud. Luego trabajé en zona franca en FAESA, allí hacían piezas de Seat.

A los 21 años conocí a mi marido Andrés en la fábrica y estuvimos 1 año de novios. A los 22 me casé vestida de blanco en Hospitalet, con una cola muy larga, llevaba una diadema, velo. Fuimos muy felices ese día. De viaje de novios fuimos a Valencia, Sevilla y Huelva.

Mi marido Andrés era de Málaga, fuimos muy felices durante 10 años, pero la vida nos llevó por diferentes caminos y nos separamos. Vivíamos en Esplugas, en un piso de alquiler y me llevé a mis padres conmigo.

Con 25 años nos vinimos a vivir a Mollet porque empezamos a trabajar en la New Pool. Fue a los 2 años de estar en Mollet cuando nos divorciamos.

A los 30 años conocí a Lorenzo, el que sería mi marido, padre de mi único hijo Francisco José. Lorenzo era de Jaén, trabajaba en la Seat, estuve 8 años con él. Nos divorciamos y cada uno por su lado. Yo me fui con mi hijo y mis padres a un piso y allí vivimos todos juntos durante años. Ellos criaron a mi hijo.

Hace 15 años murieron mis padres con un año de diferencia. Yo seguí trabajando y llevando para adelante a la familia. La fábrica cerró y me dieron un dinero más el paro.

Han pasado los años y mi hijo ha formado una familia con Estela (mi nuera) y fruto de su amor nació mi nieto Miguel, al que quiero con locura.

Hace un año que estoy aquí en la Immaculada debido a mi salud, ya que no puedo estar sola.

Estoy a gusto y rodeada de gente y esto es mi segunda familia.

Teresa Ponce Roldán

Estiu al sol

Sònia Abad
Educatora social

A l'estiu, quan surt el solet, procurem sortir sempre que podem al pati. Qualsevol excusa és bona per poder gaudir del bon temps: remullar-nos el peus a una piscineta, regar les plantes, un simple passeig...

A més, aquest any a l'estiu, també vam utilitzar el pati per situar-hi la novament "La fira". És a dir, un conjunt de diferents jocs que simulaven una fira abandonada quan la vam muntar inicialment per "Castaween" i que vam fer retornar en una versió més estiuenca al juliol.

El sol és vitamina, és energia, és bon humor...i tenim un pati per poder-lo veure i aprofitar-lo al màxim, als nostres avis els hi agrada i els hi va bé, així que els estius al sol no poden faltar a La Immaculada.

Retazos de la vida de Crescencia

Crescencia Carrizosa Gómez, nacida en Granja de Torrehermosa (Badajoz), el 27 de marzo de 1932. Siempre vivió a 11 km de su pueblo en Azuaga.

La quinta de seis hermanos, dos chicas y cuatro chicos. Paso su infancia entre la guerra civil y la posguerra. huérfana de padre a los 8 años, su infancia no fue fácil, recuerda hambruna y el tenerse que buscar la vida de muy niña, jamás asistió a un colegio.

Se caso el 30 de abril del 56, con 24 años, con su novio de toda la vida, Emilio. Tuvieron dos hijas Paqui y Ascension. Siempre pensaron en darles más oportunidades a sus hijas que las que tuvieron ellos, trabajando en el campo y lejos del pueblo, Emilio decidió marchar a Bizanet, Francia y poco tiempo después lo hizo Crescencia, con sus dos hijas pequeñas de 3 y 6 años sin saber leer ni escribir; arreglo sus papeles en contra de sus hermanos y casi de su marido.

Por aquellos tiempos era muy difícil que una mujer sola lo hiciera, debía tener autorización de su marido, para cualquier trámite. Pero aun así no dudo ni un solo instante en reunirse con él.

No se adaptó nunca a Bizanet (Francia) y su añoranza los hizo regresar de nuevo a España. Esta vez a Sevilla (Dos Hermanas). Allí se encontraba su hermana, Carmen y por fin Emilio encontró un trabajo en la industria sin tener que trabajar más en el campo. Ella también trabajo en la industria del pimiento y la aceituna por temporadas.

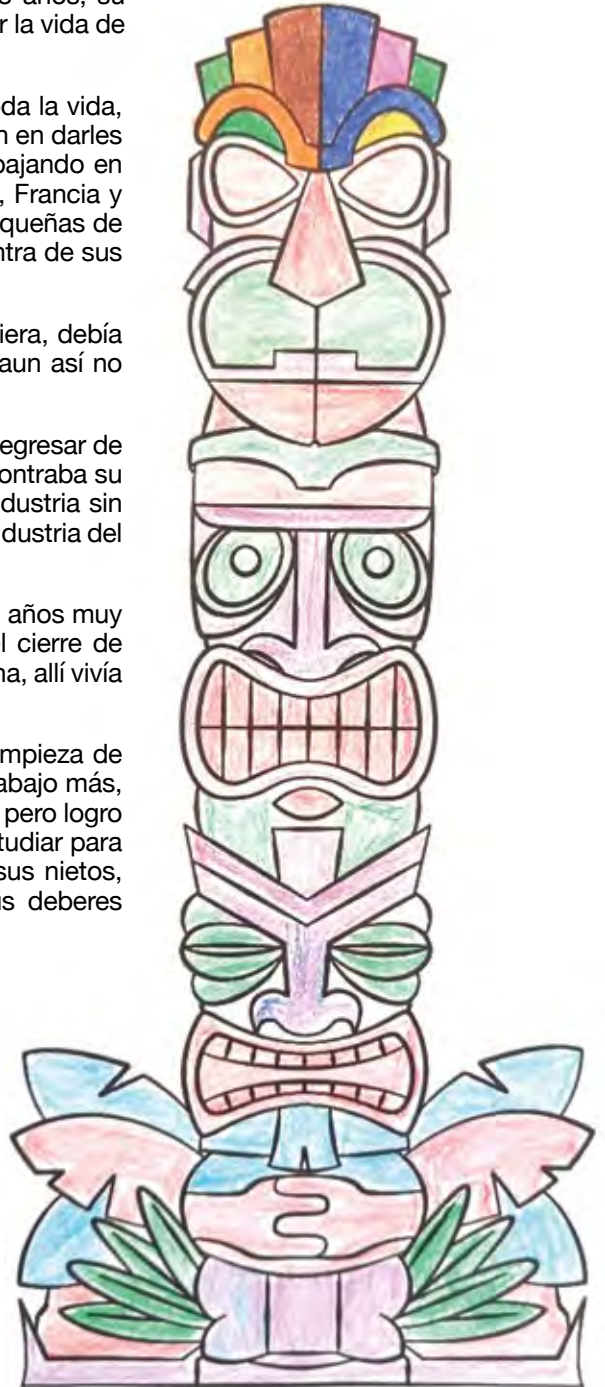
Con su piso, pagado con los ahorros de Francia, vivieron unos años muy felices en Sevilla, pero tuvieron que marchar de nuevo por el cierre de empresas en la crisis de los 70. Esta vez su destino fue Barcelona, allí vivía el hermano de Emilio.

Emilio se colocó en una fábrica y Crescencia se dedicó a la limpieza de casas, trabajos de fabricación de lámparas y algún que otro trabajo más, jamás cotizaron por ella, echaba de menos la alegría de Sevilla, pero logro adaptarse y una vez criadas y casadas sus hijas comenzó a estudiar para aprender a leer y a escribir. Lo consiguió y con la ayuda de sus nietos, a los cuales cuidaba: Javi, Marc y Pau entregaba todos sus deberes puntualmente.

Actualmente sólo firma y lee titulares,

Enviudo hace 9 años, pero la vida sigue y su familia se amplió con Manuel Ivet, Mau y María. Y un biznieto de 14 meses, al que le encanta ver y jugar con él. Se llama Gerard.

Ascensión Granado

Treball de Teresa Ponce Carnaval

Benvinguda Imma!

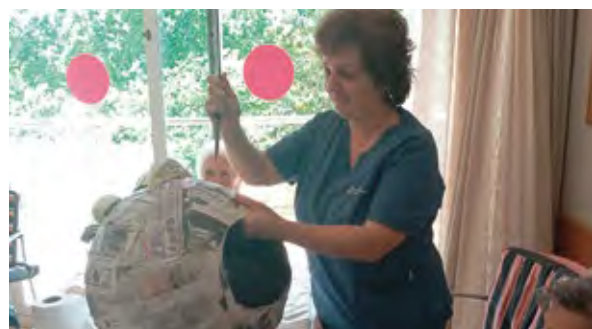
Carme Blanch
Gerocultora

Us presentem a "l'Imma", la Capgrossa que hem creat a la Residència amb molta estima.

La idea va sorgir un estiu després de la F. Major on els gegants, capgrossos i altres figures formen part de la cultura de la ciutat de Mollet.

Durant una temporada, un cop per setmana ens trobàvem per retallar, encolar i enganxar capes i capes de paper de diari a un globus, una mica de pintura, uns cabells. I a poc a poc va anar apareixent el rostre de la nostra Capgrossa.

A "l'Imma", li agrada molt la ballaruga i la disbauxa, segur que ja l'heu trobat en les celebracions del centre. Veniu a veure-la, estarà molt contenta de conèixer-vos i ballar amb vosaltres!!!

Mengem la Mona!

Sònia Abad
Educadora social

Com és tradició, per Pasqua cada any ens endolcim el dia menjant una mona de Pasqua. Aquest any, no ha pogut ser menys i tots els nostres residents han pogut gaudir d'una Mona amb una figura de xocolata deliciosa. A més, cada any també fem el compte enrere estirant les 7 potes de la Vella Quaresma. A la Immaculada, no ens saltem ni una festa!

Una dona emprenedora

La Montserrat Bertolin Porcar té 92 anys i va néixer a Sant Fost de Campsentelles en el si d'una família nombrosa, sent la petita de nou germans. De molt jove, anant a ballar, va conèixer a qui seria el seu company de vida; es van casar i actualment porten setanta anys compartint-ho tot. Fruit d'aquesta unió va néixer la seva única filla, l'Ana Maria, i la família ha anat creixent amb un gendre i dos nets que l'estimen profundament.

Durant la seva vida adulta, la Montserrat va destacar per ser una dona molt treballadora i emprenedora. Va començar treballant molts anys com a teixidora, per després passar a portar amb el seu marit el bar de socis "El Taberan". Més endavant, van obrir el seu propi negoci, la "Floristeria – Pajareria Reyes", que van regentar durant gairebé trenta anys.

A més de treballar molt, també va gaudir fent moltes sortides amb el seu marit i els seus amics. Actualment, tot i que la seva salut és delicada, es troba molt a gust venint al centre de dia per estar acompanyada i compartir el temps amb tots vosaltres.

Ana María Reyes Bertolín
Filla de Montserrat

La Residència La Immaculada de Mollet del Vallès comença la formació pilot

“Residència aprenent”

Rosa Prat
Directora

“Estic aprenent català. M’hi ajudes?”; “Si em parles en català, n’aprendré més!”

Cada dimecres, a les dues del migdia, comencen les sessions de formació bàsica de llengua catalana. S’ofereix a sis treballadores de la Residència La Immaculada amb competència molt bàsica de català i que fan atenció a l’usuari. En total, són 15 sessions d’uns 15 minuts de formació, adaptades a les necessitats de les treballadores i en el mateix lloc de feina. A causa dels seus horaris laborals, no poden assistir a un curs de català i, per això, una tècnica de normalització lingüística del Servei de Català de Mollet (CPNL) es desplaça al lloc de treball per oferir-los aquestes sessions formatives. La primera sessió es va fer l’11 de març i l’última es farà el 17 de juny.

“És una oportunitat per a totes les companyes i treballadors de la Residència per aprendre català i millorar la interacció amb els residents.” (Yrene B.)

“És molt important que nosaltres, que venim d’altres llocs, puguem parlar amb gent d’aquí en català”. (Mariela P.)

“És importantíssim, perquè t’obre la ment i et permet interactuar no només a la feina, sinó a tot arreu”. (Gina A.)

“Et permet tenir comunicació en català amb els residents, amb les companyes i la gent del carrer”. (Mariana T.)

“És un gran esforç, perquè ens costa, però de mica en mica”. (Patricia C.)

“Estava fent pràctiques a la Residència La Immaculada en el moment en què es va iniciar el projecte, se’m va oferir poder aprofitar l’oportunitat per participar-hi i la veritat és que ha sigut una experiència molt agradable”. (Elida S.)

“Hem notat un canvi des que parlem en català: integració, acceptació...”

Als residents els agrada que els parlem en català i per això diem: Si em parles en català, n’aprendré més!” (participants)

“Vaig quedar molt sorpresa quan vaig sentir una gerontòloga adreçar-se en català a una resident pocs dies després d’haver començar les sessions. Va dir-li —Hola, bon dia! Aixeca’t! La vaig felicitar i la resident també estava molt contenta.

A més, hi ha una complicitat entre companys molt bona. Mirarem de donar continuïtat a aquest projecte!” Rosa P., directora del centre

“Hi ha una implicació del centre molt bona i una motivació de les participants extraordinària, perquè posen en pràctica tot allò que aprenen i s’animen a parlar en català a la Residència, objectiu final d’aquestes sessions.” Montserrat P., tècnica CPNL

La Residència La Immaculada forma part de la xarxa de centres adherits al Voluntariat per la llengua i també ha fomentat la creació de parelles lingüístiques dins del centre. Amb aquesta actuació es pretén fomentar l’ús de la llengua entre treballadors i residents o usuaris del centre.

Buscant un bon futur

La Teresa va néixer a Mollina, Màlaga, el 28 d'abril de 1935. Els seus pares eren Manuel i Teresa i ella va ser la gran dels quatre fills.

Malauradament, els seus pares van morir quan ella era petita i es va haver de fer càrrec dels germans. Per sort, va rebre l'ajuda de l'església i dels veïns del poble. Va ser una època molt difícil, amb moltes carències però tot passa i la vida segueix.

En aquestes circumstàncies, estudiar no era una possibilitat per la Teresa però el capellà de la parròquia del poble la va ajudar a anar a l'escola per poder aprendre a llegir i escriure.

Després, va tocar treballar i la Teresa va fer de tot per poder-se guanyar uns cèntims: netejar cases, fer-se càrrec de la centraleta del poble...

Més tard, va arribar l'amor a la seva vida. Va conèixer al Francisco, un veí del poble, 10 anys més gran que ella.

Als 20 anys va marxar a Madrid acompanyada de la seva germana petita Modesta. Allà tampoc s'hi va estar de braços plegats, va estar un any treballant interna a una casa.

Mentrestant, el seu marit Francisco treballava fent les campanyes a França i, quan Teresa estava a Madrid, anava a passar uns dies amb ella.

Finalment, ambdós van tornar a Mollina on es va casar amb Francisco quan tenia 22 anys. Un any més tard, van tenir el seu primer fill a qui li van posar el mateix nom que el pare. Uns anys després, li van donar dos germans al Francisco, tots dos nois també: el Roberto i el Pablo.

Al poble Teresa tenia feines esporàdiques de netejadora però quan va néixer Pablo ja no va treballar més. Va decidir dedicar-se plenament a la cura dels seus fills i de casa seva.

El seu fill Francisco quan només tenia 14 anys, va haver de marxar del poble perquè no trobava feina. Va anar a Vilanova amb els avis i una tieta paterna.

Un any després, tota la família es va traslladar amb ell, era un bon lloc per viure. A més, allà els seus fills més petits van poder anar a l'escola i el seu marit Francisco, es va buscar la vida treballant a la construcció.

Això va durar poc, un any després, el Francisco es va quedar sense feina i van decidir, anar a viure a Mollet del Vallès. Allà, el marit de la Teresa hi tenia un conegut que li va trobar feina.

Els anys passen per tots i a vegades, passen factura. El Francisco va acabar patint la malaltia tant trista del i va morir fa 15 anys. La Teresa i el seu fill Francisco el van cuidar el millor que van saber.

Ara la Teresa, viu amb el seu fill i la seva família. Durant el dia ve al centre de dia de La Immaculada i passa l'estona ben acompanyada i cuidada. En el seu temps lliure, li agrada cosir i veure telenovel·les a la televisió.

Teresa Gamito i el seu fill, Francisco Parrado

Treball de Josefa Checa

Carnaval

ALOHA!

Sònia Abad
Educadora social

Aquest any, a la Immaculada per Carnaval ens vam disfressar de temàtica hawaïana. Tots anaven ben guarnits amb el nostre collaret de flors i la nostra faldilla hawaïana.

Fer faldilles per tots ens va portar una mica feina, vam treballar ben dur perquè tots poguessim lluir com hawaïans autèntics!

A més, com a la Residència tenim grans artistes, vam fer també una decoració perquè l'ambientació de la nostra festa fos totalment com si estiguessim realment en una illa paradisiaca, ho vam omplir tot de flors i colors.

Així que amb aquesta preparació, no podia sortir malament la nostra festa de carnaval. Ens vam posar ben guapos vestits amb les nostres disfresses i vam passar un matí molt divertit ballant i rient.

Visita Rei Carneistoltes

Sempre oberts a visites

Sònia Abad
Educatrice Social

A la Immaculada, ens agrada està oberts al poble i col·laborar amb altres entitats i recursos d'aquest.

A més, pensem que als nostres avis sempre els hi va bé veure cares noves i viure experiències diferents.

Per això, durant l'any, es reben diverses visites d'alumnes d'algunes escoles i instituts de Mollet, també es fan col·laboracions amb projectes formatius, entre d'altres.

Són tantes les visites que hem rebut durant aquest any 2026, que es fa difícil nombrar-les totes: van venir unes noies a fer una formació bucodental, han vingut també alumnes del IES Mollet a fer projecte artístic, han vingut des de Can Besora a fer un concert d'Ukelele, també ens han visitat alumnes del IES Gallecs per col·laborar amb el taller de costura...

No hem parat però hem après i gaudit molt, així que esperem que l'any tinguem tantes visites o més i igual de boniques que les d'aquest 2026.

Concert d'Ukelele d'alumnes de Can Besora

Projecte d'alumnes del batxillerat artístic del IES Mollet

Mossèn Jan i joves de la parròquia

Treball comunitari del IES Gallecs

De Morella a Mollet

Na Lourdes Ripollès Segura va néixer el 9 d'Agost de 1933 a una casa de pagès, la Masia dels Llivis, a la ciutat de Morella, província de Castelló; tot i que als papers oficials consta el dia 10 d'Agost. Ella sempre ha dit que com en aquelles dates hi havia molta feina al mas, "estaven batent la collita dels cereals", van anar a manifestar-la al dia següent, i el seu pare no es va atrevir a dir que havia nascut el dia anterior.

La seva infantesa va ésser molt feliç però també molt dura. Va viure la Guerra Civil espanyola, encara que s'enrecorda molt poc, només parla dels avions bombarders que anomenaven "paves", i a tota la canalla del mas la feien anar a amagar-se i els feien posar un pal a la boca.

També va viure l'època dels maquis, essent en aquell territori molt dur, doncs hi havia el famós AGLA, Agrupación Guerrillera del Levante i Aragón".

La vida de masovera era força dura però amb tota la família, pares i dos germans, tiraven endavant.

Va conèixer al que posteriorment seria el seu marit quan els seus pares el varen contractar com a mosso, doncs els seus germans havien de marxar a la mili i la feina del mas continuava. Aquell "mosso" es deia Joaquín Izquierdo Campos.

A na Lourdes li agradava molt anar a fer festa al poble, Morella, els dijous, dia festiu dels masovers i els diumenges, de la gent del poble.

Posteriorment en "Quim" va marxar cap a Catalunya, però el dia del casament del seu germà, Aurèlio, que l'havien convidat, es varen prometre.

Es van casar el dia 12 de Maig de 1962 a la Basílica Arxipestral de Morella, anant a viure la parella a Mollet del Vallès, primer al carrer Cervantes i després, quan havia de néixer el seu primer fill, al carrer Jacinto Benavente.

Varen tenir dos fills, Miquel i Enric, i tota la família va ésser molt feliç durant molts anys, treballant el pare a la Rània com a mecànic, i ella com a "pantalonera" per un sastre.

Malauradament en Quim va contraure la malaltia de Parkinson, morint el 14 de Febrer de 2019, i RES JA NO VA ÉSSER EL MATEIX

Miquel Izquierdo Ripollés,
fill de Lourdes Ripollés

Treball de Carme Taboada

Diada de Sant Jordi

Llibres i roses i més roses

Sònia Abad
Educatora social

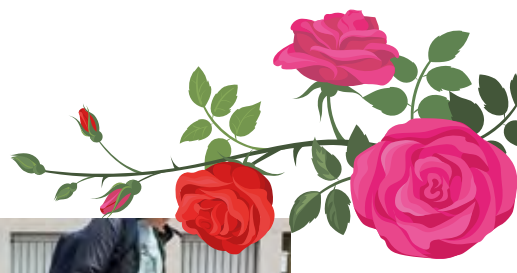
Sant Jordi és una data especial que ens agrada gaudir cada any. Per això, no deixem passar mai l'oportunitat de sortir a veure l'ambient que engalana el poble per aquest dia tant bonic.

Enguany, feia un típic dia de primavera entre sol i núvols. Aquesta vegada érem un grup bastant nombrós, moltes famílies es van animar a donar una volteta.

Cap allà a les 11:00 quan ja hi érem tots, vam començar el nostre camí cap al parc de les Pruneres. En arribar, vam veure les típiques paradetes de cada any que disposen diferents entitats de Mollet. S'hi podia trobar llibres i moltes roses però també tot tipus d'articles de regal.

Tot i que va costar una mica perquè hi havia una gentada passejant entre les paradetes, vam anar-les veient totes. En acabat, vam tornar cap a la Residència i de camí vam passar per la plaça de l'església. Allà, ens hi vam fer una foto tots junts per recordar l'experiència un any més.

Celebrem cada any

Sònia Abad
Educadora Social

A la nostra Residència, sabem molt bé que cada any que passa compta i molt! Per això, tots els aniversaris dels nostres residents i usuaris ens agrada celebrar-ho amb una petita festa i un bon pastís per commemorar el dia de cadascun d'ells com cal. El somriure que ens regalen i fins i tot a vegades, les llàgrimes d'emoció és el millor regal que ells ens fan a nosaltres.

Intervencions assistides amb gossos

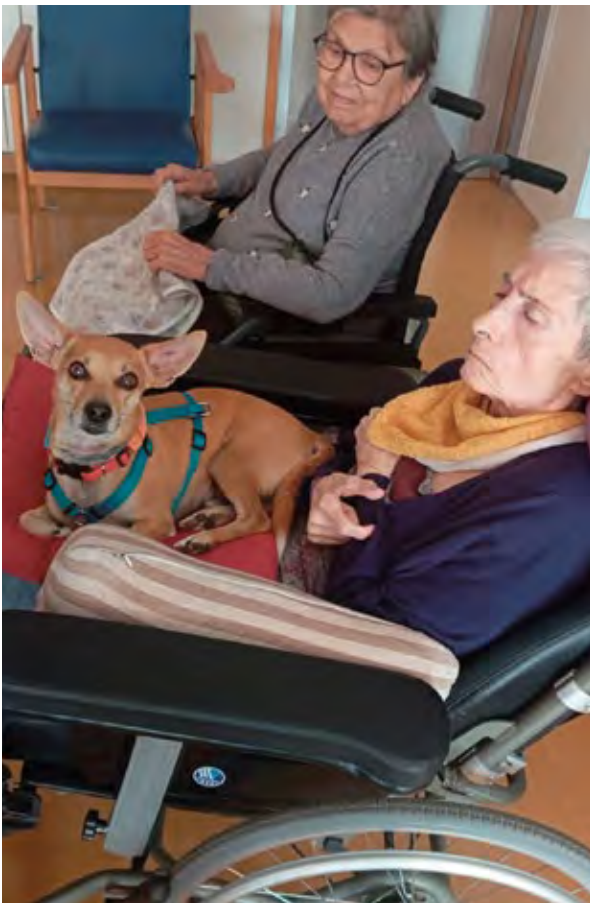
Sonia Sánchez Touriño

Experta i tècnica en intervencions assistides amb gossos

En l'àmbit de les residències geriàtriques, les IAA (Intervencions Assistides amb Animals) s'han convertit en una eina molt valuosa. La seva presència ajuda a reduir la soledat, estimula la comunicació i afavoreix l'expressió emocional de les persones grans. A més, el contacte amb els animals pot contribuir a disminuir l'estrès, l'ansietat i, en alguns casos, fins i tot millorar la mobilitat i la motivació per a participar en activitats diàries.

Més enllà dels seus beneficis terapèutics, les IAA també aporten moments d'alegria i connexió afectiva. El vincle que es crea entre els residents i els animals genera records positius i fomenta un ambient més càlid i humà dins del centre. Per això, aquestes intervencions no sols curen la salut, sinó que també enriqueixen la qualitat de vida i el benestar emocional de les persones grans.

Sortida a la Fira de Sant Ponç

Jaime Herraiz
Familiar

Com ja és tradició, cada any la Residència La Immaculada organitza una sortida a les Rambles de Mollet.

La sortida no es molt llarga ja que consisteix d'una visita a les paradetes que preparen les diferents entitats de Mollet que treballen amb persones amb discapacitats psíquiques, com el Centre Ocupacional del Bosc, la Escola Can Vila i la Residència La Vinyota.

És molt agradable veure totes les coses que fan manualment, els pastissos que han cuinat i les plantes que han cuidat i que exposen a la venda.

Per als residents, es una experiència que els hi agrada molt, ja que passegen per Mollet, veuen aquests treballs i alguns es retroben amb veïns i coneguts.

Després de visitar les paradetes i comprar pastissos, fem una visita per el centre de Mollet i tornem a la Residència a esperar el berenar per tastar i menjar els pastissos comprats.

Tota una vida acompanyada

Vaig nèixer a Binefar, província d'Osca, al 1943. La meua família i jo també teníem casa a Lleida, on hi teníem terres. Així que es pot dir que vivíem entre els dos llocs.

Erem tres germans: el més gran es deia Domingo (li deíem Mingo), després anava jo i la meua germana que es deia Adoració.

Quan tenia 5 anys, vam anar tota la família a visitar uns oncles que vivien a Mollet. Com hi havia a la casa una "iaia velleta" i a mi m'agradava molt la gent gran, vaig decidir quedar-m'hi. A més, els meus oncles no havien pogut tenir mai fills, d'aquesta manera van ser com els meus pares.

Vaig començar a anar a l'escola. Primer vaig anar als Col·legis Nous però no vaig trigar gaire a canviar a l'escola de Lestonnac, que tant a mi com als meus oncles ens agradava més. Recordo que vaig ser bona estudiant, treia bones notes i no recordo que en castiguessin gairebé mai.

Després, vaig voler estudiar Càlcul Mercantil i per això, vaig anar a Cal Vinyas però no vaig arribar a acabar-ho. La perruqueria em cridava l'atenció i vaig decidir estudiar per dedicar-m'hi.

Per això, els meus oncles em van apuntar a una acadèmia de perruqueria de Barcelona. Aquí sí que vaig acabar els meus estudis. Tot seguit, vaig poder obrir la meua pròpia perruqueria a casa. No em va costar tenir clients, casa meua era molt coneguda a Mollet per aquella època. El meu oncle arreglava màquines de cosir i també era fuster i l'àvia era modista. Així vaig estar entre 6 i 7 anys.

Més o menys per aquella època vaig conèixer al que seria el meu marit, en Dionís. Ell era amic d'uns veïns amb els que sortia i anava a ballar. Al principi no em feia gaire gràcia perquè ell sempre anava massa elegant i em semblava un "farfarrón" però de mica en mica vaig anar canviant d'opinió fins que m'hi acabar casant!

De seguida de casar-nos, vam tenir dos nens: el Xavier i el Jordi. Vivíem els quatre amb els meus oncles, per mi van ser els meus segons pares i fins tot, els meus fills els hi deien avis.

A partir de llavors, em vaig quedar a casa cuidant dels meus oncles i l'àvia, que ja era gran. No vaig tornar a treballar, em vaig dedicar a cuidar-los i també als meus fills, qui van créixer feliços i sans.

Més tard, tots dos es van casar i el Xavier no va trigar a fer-me àvia. En canvi, en Jordi, tot i que també es va casar, va decidir no tenir fills.

Com és natural, tots dos van marxar de casa i el Dionís i jo també ens vam anar fent grans. Vivíem tots dos ben tranquils a casa fins que fa uns anys, el Dionís va marxar.

Com em vaig quedar soleta, fa uns mesos, que vinc a la Immaculada al Centre de Dia. Aquí em sento molt acompanyada i molt a gust i així passo els dies més entretinguda.

Maria Rosa Prado i Sònia Abad
(Educadora Social)

Treball de Teresa Ponce

La meva experiència a la Residència La Immaculada

Nora Estévez
Estudiant en pràctiques

La meva experiència a la Residència Inmaculada

Em dic Nora Estévez Hermosilla i vaig fer les pràctiques a la Residència Inmaculada. Em va sorprendre molt l'experiència, ja que em deien que seria molt dura i que potser ho deixaria, però finalment no se'm va fer tan difícil com pensava.

La veritat és que m'ha agradat molt, perquè tant les treballadores com els residents han estat molt amables amb mi. Això m'ha ajudat a sentir-me còmode des del primer moment i a adaptar-me millor.

A més, es nota que el personal gaudeix de la seva feina i això es reflecteix en el tracte cap als residents. Tant m'ha agradat que he acabat treballant-hi temporalment, cosa que m'ha fet molta il·lusió

Les pràctiques d'una segona visió

Hugo Fernández Aboada
Estudiant en pràctiques

Hola, sóc l'Hugo, un estudiant de TAPSD de segon any i tinc 19 anys. He realitzat les pràctiques estudiantils en aquest centre residencial, i el meu pas per aquí ha sigut molt positiu tant a nivell personal com professional. Durant aquest període he pogut aprendre nous coneixements i posar-los en pràctica, des de continguts més relacionats amb l'àmbit mèdic fins a aspectes més socials i humans de l'atenció a les persones.

Aquestes pràctiques m'han servit molt per conèixer de primera mà la situació de les persones en situació de dependència, tot i que hi ha usuaris que només necessiten una supervisió en les activitats de la vida diària. He pogut observar que cada persona té necessitats diferents i que és molt important adaptar l'atenció de manera individualitzada, respectant sempre la seva autonomia, dignitat i ritme personal.

A més, he après la importància del treball en equip dins d'un centre residencial, així com la comunicació amb els professionals i amb els mateixos usuaris. Aquesta experiència m'ha ajudat a desenvolupar habilitats com l'empatia, la responsabilitat i la capacitat d'observació, que considero fonamentals per al meu futur professional.

Treball de Maria de Tórtola Triano

La meva experiència de pràctiques a la Residència La Immaculada

Leyre Delgado Barragán
Estudiant en pràctiques

Quan vaig començar les pràctiques, recordo perfectament la barreja d'il·lusió i incertesa que sentia. No sabia ben bé què em trobaria, ni com seria el dia a dia, ni si estaria a l'altura d'aquesta Residència. Tot era nou: els espais, les persones, les responsabilitats, i això em generava molts dubtes i nervis. Em preguntava molt si ho faria bé.

Amb el pas dels dies, aquesta incertesa va anar canviant. Vaig tenir la sort d'estar envoltada de professionals que no només feien molt bé la seva feina, sinó que també tenien una gran capacitat per ensenyar-me. Gràcies a ells i a les meves ganes d'aprendre, vaig començar a sentir-me més segura i integrada. I us puc assegurar que durant aquesta etapa ho he donat tot, perquè els residents estiguessin el més ben cuidats per part meva.

Durant aquests sis mesos, he crescut molt, no només a nivell professional, sinó també personal. He après a ser més empàtica, a escoltar de veritat, a tenir més responsabilitat i a entendre la importància de cuidar a les persones més vulnerables. Aquesta experiència m'ha ajudat a créixer, i a saber molt més el camí que vull seguir en el futur.

També vull dedicar unes paraules d'agraïment a totes les persones que formen part de la Residència. Gràcies als treballadors i treballadores, per la vostra paciència, ajuda i per fer-me sentir una més des del primer dia. Gràcies als residents, per tot el que m'heu aportat, per la vostra confiança i per cada moment compartit. I gràcies també a les famílies, per la vostra proximitat i respecte.

Tots vosaltres heu fet que aquesta experiència sigui molt més que unes pràctiques. Ha estat una etapa amb molt d'aprenentatge i emocions que sempre guardaré amb mi.

Finalment, m'acomio. Me'n vaig amb molts records i aprenentatges, i amb la sensació que aquesta experiència ha estat molt important per a mi.

Per acabar, ara sí que sí, vull dir que és un orgull haver fet les pràctiques en un lloc com aquest. Sempre estaré agraïda a tothom, sobretot als treballadors i als residents. Ha estat un plaer haver estat aquí.

Gràcies per tot.

Treball de Antonio Romero

Un nou centre de dia en dos espais

Ana Morales
DUI-RHS

Aquest any al nostre centre ens han concedit 28 places de CD, es per això que vam començar a donar-li forma a una idea que ens rondava pel cap des de feia uns anys.

Obrir dos espais diferencials pels nostres usuaris en funció de les seves necessitats i del seu estat per aportar benestar confort i activitats adequades y més personalitzades.

Des de principis de març vam començar a fer realitat aquesta idea obrint un nou espai a la tercera planta, una àrea de psicogeriatría.

Hem estudiat a tots els nostres usuaris mitjançant escales per valorar les seves necessitats i així poder ubicar-los i atendre'ls millor.

Actualment les activitats als dos espais són molt diferents.

Augmentem el personal i professionals per tenir cura d'aquest nou projecte que emprenem amb molta il·lusió, formació vers els professionals per poder arribar a tindre una sala d'estimulació multisensorial que és el nostra objectiu.

Encara estem valorant els noms dels dos espais on han participat usuaris i familiars.

Aquesta es la nostra aposta d'aquest any i esperem de tot cor que sigui una realitat i puguem ser referents en aquests espais. Agraïm a tots els familiars i usuaris la confiança depositada en tot l'equip, d'aquesta manera és més fàcil el treball.

Treball de María Rosa Prado

DONACIONS

Ajuda'ns a ajudar

Ajuda a canviar vides avui mateix. Fes una diferència significativa a la vida de la nostra gent gran donant ara a la nostra fundació. Cada contribució compta, junts podem construir un present millor per a aquells que alguna vegada van construir el nostre futur.

Fes la teva donació ara i marca la diferència a les seves vides!

<https://fcapimmaculada.cat/donacions/>

Qui som, què fem

Rosa Prat
Directora

La Residència de la Fundació Casa Asil Parroquial de la Immaculada fou inaugurada l'1 de juny de 1978, amb una primera seu al carrer La Pau, i des del mes de maig de 2001 està al carrer Sant Jordi. Presta un servei d'acolliment i assistència integral de qualitat a persones grans, en règim substitutori de la llar en la modalitat de residència assistida les 24 hores o en el servei de centre de dia.

La Fundació està inscrita en el registre de Fundacions del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, qualificada com a fundació privada de beneficència sense afany de lucre.

La Residència és centre concertat de la Generalitat de Catalunya i oferta els següents serveis: el servei residència assistida amb un total de 38 places, i el servei de centre de dia amb 60 places, amb places privades, públiques i subvencionades per la pròpia fundació, en ambdós serveis. També tenim el servei d'atenció domiciliària.

Les tasques de direcció recauen en Na Rosa Prat Esquirol com a Directora Tècnica.

Serveis: llargues estades, centre de dia, i servei atenció a domicili.

L'equip de professionals: està integrat per servei mèdic, infermeres, auxiliars de clínica, fisioterapeuta, educadora social i animació, treballadora social, psicòloga, administració, manteniment, cuina pròpia amb dietes específiques, podòloga, servei de neteja, bugaderia, perruquera, servei religiós, servei òptic-auditiv i servei bucodental. També comptem amb una xarxa de voluntaris.

Característiques arquitectòniques i ambientals: edifici d'ús exclusiu consta de quatre plantes, aire condicionat i calefacció a tot l'edifici, i plaques solars. Té quatre menjadors amb sala de TV i jocs, sala d'estimulació i animació, sala de fisioterapeuta, sala de visites, solàrium, sala de reunions, oratori, perruqueria, tot exterior i jardí a la planta baixa. Disposa de càmeres de vigilància, wifi, de dos ascensors de sis i catorze places.

Habitacions: individuals i dobles. Totes les habitacions són exteriors i amb terrassa. Totes amb bany adaptat i exteriors, equipades amb llits elèctrics articulats, ajudes tècniques (grues, cadires de bany, trapezis, matalàs antiescares, coixins antiescares...) presa de TV, dispositiu d'avís d'emergència, pilot nocturn i amb mobiliari ergonòmic.

Activitats i sortides: les activitats desenvolupades en el centre contempen tant el nivell assistencial com el sociocultural, lúdic i terapèutic, com ara tallers de manipulació, d'estimulació cognitiva, de memòria, de musicoteràpia, de jardineria, de mobilitat i de relació. Actuacions musicals i teatrals, sessió de cinema. Xerrades i col·loquis adreçats als familiars i personal. Sortides a l'exterior un cop per trimestre, com per Carnestoltes, Sant Jordi, Sant Ponç i excursions de tot el dia un cop l'any.

Servei religiós: Celebració de l'eucaristia i administració de la comunió amb la celebració de la paraula. Administració del sagrament de la Santa Unció, celebració comunitària de la penitència i celebracions especials.

Situació: al centre neuràlgic de la població de Mollet del Vallès. Dues estacions de RENFE, servei de bus a Barcelona, Granollers, Caldes, Badalona, Sabadell i poblacions dels voltants, servei de bus interurbà.

Mollet del Vallès, maig 2026

Necrològiques 2025-2026

Un any més volem recordar la pèrdua dels següents residents que han deixat des del mes de maig del 2025 fins a la publicació de la "La Beira" actual.

**Manuel
Cabrera Roman**
Centre de dia
24/05/2021
26/05/2025

**Dolores
Robles Peña**
Residència
13/07/2020
31/05/2025

**Maria Josefa
Garcia Vázquez**
Centre de dia
26/04/2021
17/06/2025

**Carmen
Astorga
Muñoz**
Residència
24/07/2023
03/10/2025

**Genís
Busquets
Pascual**
Centre de dia
17/05/2021
03/10/2025

**Josep
Isan
Bretones**
Centre de dia
04/06/2025
28/10/2025

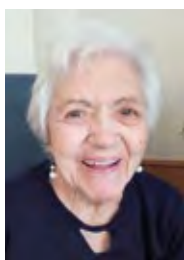
**Dionisia
Escura
Sans**
Centre de dia
07/05/2024
29/10/2025

**Carmen
Marimon
Benet**
Centre de dia
26/06/2023
18/11/2025

**Olaya
Rodríguez
Román**
Residència
07/06/2017
23/11/2025

**Antonia
Giménez
Hernández**
Residència
07/06/2022
28/12/2025

**Marcelino
León
Muñoz**
Residència
26/05/2025
30/12/2025

**Rosario
Sabrido
Quintario**
Residència
15/09/2022
14/01/2026

**Maria
Romero
Castro**
Residència
22/08/2018
03/02/2026

**Juan
Ledesma
Anaya**
Residència
11/05/2021
18/04/2026

*"Hi ha moments a la vida en els que trobes a
faltar tant a algunes persones que voldries
treure-les dels teus somnis, i abraçar-les...
Somia el que vulguis somiar, ves on vulguis
anar, sigues el que vulguis ser, perquè
només tens una vida i una oportunitat per
fer les coses que vols fer...
La majoria de la gent feliç no
necessàriament té el millor de cada cosa,
ells només agafen el millor de les coses
que apareixen al llarg del seu camí..."*

Joan Maragall

Fundació La Immaculada

FENT FAMÍLIA

Sant Jordi, 2 · T. 93 544 52 28

08100 Mollet del Vallès

fundacio@fcapimmaculada.cat

www.fcapimmaculada.cat

 residencia_laimmaculada

 F_Immaculada

Distinció Cívica de l'Ajuntament de Mollet del Vallès
a la Residència La Immaculada - 2011

La Beira

núm. 22 • any 2026